

Antonín Slavíček

Stojím opodál a pozoruji ženu, která pase krávy a vede je k vodě. V pozadí stojí stromy, které šplhají až k nebi a hledí na sebe ve třpytící se vodě. Nebe mírně zakrývá slunce a na poli se sem tam mihne sluneční

paprsek. Pole leží u blyštivého rybníku, kde se každý rád koupe. Chtěla bych si zaplavat v rybníku, ale nechci vyplašit ryby, které se vyhřívají na hladině vody. Pole se líčí světlými barvami, aby se líbilo. V dáli stojí v pozoru malý lesík, v němž rostou houby a kde mírný větřík ohýbá listy stromů. Větřík si také pohrává s větvičkami na vysokých břízách, které tancují ve větru. Mezi nimi se line písčitá cestička. Nutí mě si vylézt na vysokou břízu a pohledět na kvetoucí pole a krásnou krajinu, ale nemohu bála bych se, že spadnu. Opodál poslouchám ptačí hlásky, když si hrají na honěnou. Pokaždé mi běhá mráz po zádech, pokud se podívám na pasačku krav.

Kristýna Vodrážková